

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ліцензування видів господарської діяльності

Із змінами і доповненнями, внесеними
Законами України

від 2 липня 2015 року N 580-VIII,
від 26 листопада 2015 року N 835-VIII,
від 8 грудня 2015 року N 867-VIII,
від 22 вересня 2016 року N 1540-VIII,
від 6 грудня 2016 року N 1774-VIII,
від 17 січня 2017 року N 1817-VIII,
від 23 березня 2017 року N 1983-VIII,
від 13 квітня 2017 року N 2019-VIII,
від 18 травня 2017 року N 2042-VIII,
від 5 вересня 2017 року N 2145-VIII,
від 9 листопада 2017 року N 2189-VIII

(зміни, внесені Законом України від 9 листопада 2017 року N 2189-VIII,
вводяться в дію з [10 червня 2018 року](#))

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) безліцензійна діяльність - провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, без ліцензії на його провадження, у тому числі провадження ліцензіатом частини виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, іншої, ніж та, на яку йому надано ліцензію;

1¹) видача ліцензії - внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань запису про право провадження суб'єктом господарювання визначеного ним виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню;

(частину першу статті 1 доповнено пунктом 1¹
згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

2) здобувач ліцензії - суб'єкт господарювання, який подав до органу ліцензування заяву про отримання ліцензії разом із підтвердними документами згідно з вимогами відповідних ліцензійних умов;

3) ліцензіат - суб'єкт господарювання, який має ліцензію на провадження встановленого законом виду господарської діяльності;

4) ліцензійні умови - нормативно-правовий акт Кабінету Міністрів України, іншого уповноваженого законом органу державної влади, положення якого встановлюють вичерпний перелік вимог, обов'язкових для виконання ліцензіатом, та вичерпний перелік документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії;

(пункт 4 частини першої статті 1 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 22.09.2016 р. N 1540-VIII)

5) ліцензія - запис у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань про рішення органу ліцензування щодо наявності у суб'єкта господарювання права на провадження визначеного ним виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню;

(пункт 5 частини першої статті 1 у редакції
Закону України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

6) ліцензування - засіб державного регулювання провадження видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, спрямований на забезпечення реалізації єдиної державної політики у сфері ліцензування, захист економічних і соціальних інтересів держави, суспільства та окремих споживачів;

7) орган ліцензування - орган виконавчої влади, визначений Кабінетом Міністрів України, або уповноважений законом державний колегіальний орган.

Стаття 2. Сфера дії Закону та повноваження органів державної влади у сфері ліцензування

1. Цей Закон регулює суспільні відносини у сфері ліцензування видів господарської діяльності, визначає виключний перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, встановлює уніфікований порядок їх ліцензування, нагляд і контроль у сфері ліцензування, відповідальність за порушення законодавства у сфері ліцензування видів господарської діяльності.

2. Дія цього Закону не поширюється на порядок видачі, переоформлення та анулювання ліцензій на здійснення таких видів господарської діяльності:

1) банківську діяльність, яка здійснюється відповідно до [Закону України "Про банки і банківську діяльність"](#);

2) діяльність в галузі телебачення і радіомовлення, яка здійснюється відповідно до [Закону України "Про телебачення і радіомовлення"](#);

3) виробництво і торгівля спиртом етиловим, коньячним і плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами, що здійснюється відповідно до [Закону України "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів"](#).

3. Суб'єкт господарювання може здійснювати види господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, після внесення відомостей до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань щодо рішення органу ліцензування про видачу йому ліцензії.

(частина третя статті 2 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

4. Господарська діяльність на підставі ліцензії, виданої органом ліцензування, яким є:

центральний орган виконавчої влади, державний колегіальний орган, - провадиться на всій території України;

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, - провадиться на території Автономної Республіки Крим;

місцевий орган виконавчої влади, - провадиться на території відповідної адміністративно-територіальної

одиниці.

5. Формування та реалізацію державної політики у сфері ліцензування у встановленому цим Законом порядку здійснюють:

Кабінет Міністрів України або інший орган державної влади у випадках, встановлених законом - шляхом прийняття нормативно-правових актів у сфері ліцензування;

(абзац другий частини п'ятої статті 2 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 13.04.2017 р. N 2019-VIII)

спеціально уповноважений орган з питань ліцензування;

органи ліцензування.

Стаття 3. Принципи державної політики у сфері ліцензування

1. Державна політика у сфері ліцензування ґрунтується на:

1) принципі єдиної державної системи ліцензування, що реалізується шляхом:

встановлення єдиного переліку видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, виключно цим Законом;

визначення вичерпного переліку документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії, виходячи з мінімальної кількості таких документів, достатніх лише для підтвердження виконання вимог відповідних ліцензійних умов;

визначення Кабінетом Міністрів України органів ліцензування та видів господарської діяльності згідно із статтею 7 цього Закону, на які відповідний орган ліцензування видає ліцензії;

2) принципі територіальності, згідно з яким дія ліцензії поширюється на адміністративну територію органу ліцензування, що її видав;

3) принципі дотримання законності шляхом того, що:

запровадження ліцензування виду господарської діяльності здійснюється виключно законом;

види господарської діяльності, не зазначені у статті 7 цього Закону, ліцензуванню не підлягають;

встановлюються конкретні строки здійснення кожної дії органу ліцензування, спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування;

вимоги ліцензійних умов мають бути однозначними, прозорими та виключати можливість їх суб'єктивного застосування органами ліцензування чи ліцензіатами;

повноваження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування, Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування та порядок набрання чинності рішеннями органу ліцензування поширюються на сферу ліцензування всіх видів господарської діяльності, визначаються виключно цим Законом і не можуть бути обмежені іншими законами;

запроваджується відповідальність посадових осіб органів ліцензування і спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування та суб'єктів господарювання за порушення вимог нормативно-правових актів, що регулюють сферу ліцензування;

забороняється вимагання органами ліцензування надання документів з державних паперових або електронних інформаційних ресурсів;

4) принципі пріоритетності захисту прав, законних інтересів, життя і здоров'я людини, навколишнього природного середовища, захисту обмежених ресурсів держави та забезпечення безпеки держави, що передбачає:

ліцензування виду господарської діяльності застосовується лише до такого виду, провадження якого становить загрозу порушення прав, законних інтересів громадян, життю чи здоров'ю людини, навколишньому природному середовищу та/або безпеці держави, і лише у разі недостатності інших засобів державного регулювання;

запобігання проявам корупції;

у разі внесення змін до нормативно-правових актів у сфері ліцензування, передбачається достатній для реалізації цих змін строк, але не менш як два місяці;

5) принципі рівності прав суб'єктів господарювання, що передбачає:

вільний вибір суб'єктом господарювання провадження встановленого законом виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, і території своєї діяльності;

забезпечення при отриманні ліцензії рівності прав суб'єктів господарювання незалежно від організаційно-правової форми чи форми власності;

встановлення єдиних вимог ліцензійних умов шляхом визначення їх відповідності рівням ризику від провадження відповідного виду господарської діяльності;

унікнення необґрунтованих обтяжень чи зайвих адміністративних процедур;

заборону використання ліцензування видів господарської діяльності для обмеження конкуренції;

6) принципі відкритості процесу ліцензування, що забезпечується шляхом:

своєчасного оприлюднення результатів ліцензійної діяльності органами ліцензування на своїх офіційних веб-сайтах та проектів нормативно-правових актів - у порядку, передбаченому [Законом України "Про доступ до публічної інформації"](#);

забезпечення доступності інформації у сфері ліцензування відповідно до закону;

залучення на паритетних засадах представників профільних громадських організацій, суб'єктів господарювання та/або їх об'єднань до процесу прийняття рішень Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування.

2. Принципи державної політики у сфері ліцензування поширюються на порядок ліцензування всіх видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню.

Ліцензування видів господарської діяльності, що не відповідає наведеному у цій статті принципам державної політики, забороняється.

Стаття 4. Спеціально уповноважений орган з питань ліцензування

1. Спеціально уповноважений орган з питань ліцензування:

1) розробляє основні напрями розвитку сфери ліцензування та вносить на розгляд Кабінету Міністрів України пропозиції щодо її вдосконалення;

2) узагальнює практику застосування нормативно-правових актів з питань ліцензування;

3) погоджує проекти нормативно-правових актів у сфері ліцензування (у тому числі ліцензійні умови), що розробляються та/або приймаються органами виконавчої влади, державними колегіальними органами;

4) здійснює методичне керівництво, інформаційне забезпечення діяльності органів ліцензування та визначає [форму](#) ліцензійного звіту;

5) здійснює нагляд за додержанням органами державної влади, державними колегіальними органами законодавства у сфері ліцензування;

6) утворює Експертно-апеляційну раду з питань ліцензування та забезпечує її діяльність;

7) має право для цілей Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування отримувати від органу ліцензування копії документів, які стосуються прийнятого ним рішення, що оскаржується до спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування, та залучати на громадських засадах державних службовців, науковців та інших фахівців (за

згодою їхніх керівників) для одержання консультацій та проведення експертизи документів у сфері ліцензування, а також запитувати і отримувати інформацію, документи чи матеріали;

8) видає розпорядження про усунення порушення законодавства у сфері ліцензування та розпорядження про відхилення або задовільнення апеляцій чи скарг з урахуванням рішення Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування;

9) порушує питання щодо відповідальності посадових осіб органів ліцензування, які прийняли рішення, скасоване на підставі рішення Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування;

10) забезпечує підвищення кваліфікації працівників органу ліцензування, до посадових обов'язків яких належить забезпечення виконання повноважень у сфері ліцензування;

11) одержує інформацію з питань ліцензування та контролю за наявністю ліцензій у суб'єктів господарювання від органів ліцензування, органів, що здійснюють контроль за наявністю ліцензій, зокрема щорічний ліцензійний звіт та щорічний звіт про виявлення безліцензійної діяльності;

12) має безоплатний доступ до даних Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань у порядку, встановленому Міністерством юстиції України.

(пункт 12 частини першої статті 4 у редакції Закону України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

2. Розпорядження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування, прийняті в межах його повноважень, є обов'язковими до виконання органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, юридичними особами всіх форм власності, а також фізичними особами - підприємцями.

Стаття 5. Експертно-апеляційна рада з питань ліцензування

1. Експертно-апеляційна рада з питань ліцензування є постійно діючим колегіальним органом при спеціально уповноваженому органі з питань ліцензування та діє за [регламентом](#), що затверджується спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування.

2. Обов'язками Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування є:

1) розгляд апеляцій та інших скарг здобувачів ліцензії, ліцензіатів на дії органу ліцензування або інших заявників щодо порушення законодавства у сфері ліцензування;

2) розгляд звернень органів ліцензування або спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування щодо проведення позапланових перевірок додержання ліцензіатами вимог ліцензійних умов на підставах, передбачених пунктами 4 та 5 частини дев'ятої статті 19 цього Закону.

3. Експертно-апеляційна рада з питань ліцензування має право:

1) розглядати пропозиції щодо запровадження ліцензування нового чи скасування чинного виду господарської діяльності (частини (частин) виду господарської діяльності) та запитувати необхідні матеріали для їх розгляду;

2) розробляти рекомендації стосовно вдосконалення державної політики у сфері ліцензування;

3) проводити експертизу проектів нормативно-правових актів або пропозицій у сфері ліцензування.

4. Експертно-апеляційну раду з питань ліцензування очолює голова, який за посадою є керівником спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування.

Голова Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування має першого заступника та заступника. У разі відсутності голови його обов'язки виконує перший заступник, а в разі відсутності і першого заступника - заступник голови.

Перший заступник голови призначається з представників громадськості, науковців, суб'єктів господарювання або їх об'єднань за результатами обрання його членами Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування. Заступник голови призначається головою Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування з числа державних службовців.

5. Склад Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування формується за пропозиціями громадських організацій, суб'єктів господарювання та їх об'єднань, посадових осіб органів ліцензування та наукових установ і затверджується спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування.

Представники громадських організацій, суб'єктів господарювання, їх об'єднань та науковців залучаються до складу Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування у кількості не менш як п'ятдесят відсотків її складу.

6. Формою роботи Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування є засідання, що проводяться за потреби, але не рідше одного разу на місяць, та є правомочними за присутності не менше, ніж половини членів Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування.

7. У разі надходження апеляції до спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування він протягом трьох робочих днів з дня одержання ним апеляції:

1) повідомляє здобувача ліцензії чи ліцензіата і орган ліцензування про прийняття апеляції до розгляду;

2) запрошує відповідного здобувача ліцензії чи ліцензіата і орган ліцензування до участі в засіданні Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування;

3) запитує в органі ліцензування копії (фотокопії) документів, що стосуються прийняття оскаржуваного рішення;

4) передає заяву (скаргу), проект нормативно-правового акта та інші документи (в міру надходження) до Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування відповідно до її повноважень згідно з частинами другою та третьою цієї статті.

У разі потреби спеціально уповноважений орган з питань ліцензування може запитати в органі ліцензування додаткові документи, що стосуються прийняття органом ліцензування оскаржуваного рішення. З метою оперативного опрацювання відповідні запити можуть передаватися за допомогою телекомунікаційних засобів.

Форма подачі апеляції є довільною.

До апеляції додаються документи, що підтверджують її обґрунтованість.

8. Апеляції розглядаються на засіданні Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування у строк, що не перевищує десяти календарних днів з дня одержання від органу ліцензування запитуваних документів стосовно оскаржуваного рішення.

Ліцензія, стосовно якої орган ліцензування прийняв рішення про анулювання і щодо якої Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування розглядається апеляція на рішення органу ліцензування, є чинною до дня прийняття відповідного рішення спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування.

9. Орган ліцензування зобов'язаний протягом трьох робочих днів з дня одержання запиту подати спеціально уповноваженому органу з питань ліцензування завірені ним запитувані копії (фотокопії) документів, що стосуються оскаржуваного рішення.

У разі неподання органом ліцензування запитуваних документів у встановлений строк Експертно-апеляційна рада з питань ліцензування розглядає апеляцію по суті або може відкласти розгляд цієї апеляції з обґрунтуванням причин відкладення розгляду такої справи.

10. Апеляція, подана з перевищенням встановленого цим Законом строку набрання чинності рішенням відповідного органу ліцензування, Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування не розглядається.

11. Рішення Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування приймається більшістю голосів її членів і оформлюється протокольним рішенням, що підписується особою, яка головує на засіданні Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування, та секретарем ради, який призначається головою ради з числа її членів.

Рішення Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування щодо розгляду апеляцій або інших скарг здобувачів ліцензії чи ліцензіатів, проектів нормативно-правових актів та/або пропозицій про запровадження чи скасування ліцензування виду господарської діяльності є обов'язковими для розгляду спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування у триденний строк з дня ухвалення відповідного рішення Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування і є підставою для видання спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування розпорядження про задоволення апеляції або про відхилення апеляції, про розгляд скарг, про погодження чи відхилення проектів нормативно-правових актів та/або усунення порушень законодавства у сфері ліцензування.

Розпорядження про задоволення апеляції чи про відхилення апеляції, про розгляд скарг, про погодження чи відхилення проектів нормативно-правових актів та/або усунення порушень законодавства у сфері ліцензування надсилаються відповідному органу ліцензування та здобувачеві ліцензії, ліцензіату чи заявнику протягом трьох робочих днів з дня їх прийняття.

12. Доведення доцільності проведення органом ліцензування позапланової перевірки ліцензіата на підставах, передбачених пунктами 4 та 5 частини дев'ятої статті 19 цього Закону, покладається на юридичну або фізичну особу, яка подала відповідне звернення (повідомлення), для чого такі особи або їхні представники запрошуються на засідання Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування.

13. Інформація про результати діяльності Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування оприлюднюється на офіційному веб-сайті спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування.

Стаття 6. Повноваження органів ліцензування

1. Орган ліцензування видає ліцензії на право здійснення видів господарської діяльності, зазначених у статті 7 цього Закону.

Види господарської діяльності, на здійснення яких державний колегіальний орган видає ліцензії, встановлюються цим Законом.

2. Орган ліцензування для цілей цього Закону за відповідним видом господарської діяльності:

1) отримує та розглядає заяву разом з документами, подання яких до органу ліцензування передбачено законом, і за результатом їх розгляду приймає рішення про залишення заяви про отримання ліцензії без розгляду,

відмови у видачі ліцензії чи про видачу ліцензії, оформлення, переоформлення та видачу інших документів, що стосуються сфери повноважень органу ліцензування;

(пункт 1 частини другої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

2) розробляє проекти ліцензійних умов і змін до них та подає їх в установленому порядку на затвердження Кабінету Міністрів України, якщо інше не встановлене законом;

(пункт 2 частини другої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 22.09.2016 р. N 1540-VIII)

3) здійснює контроль за додержанням ліцензіатами вимог ліцензійних умов та за результатами перевірки приймає рішення;

4) вносить до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань прийняті ним рішення, документи та інші відомості про ліцензування видів господарської діяльності, необхідні для ведення цього реєстру, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

(пункт 4 частини другої статті 6 у редакції Закону України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

5) формує та веде ліцензійні справи, забезпечує їх зберігання, передачу та одержання у паперовій формі (або одержання належним чином заверених документів із них у разі, якщо такі справи передані до архівних установ);

(пункт 5 частини другої статті 6 у редакції Закону України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

6) здійснює інформаційне та методичне супроводження ліцензування;

7) надає інформацію з ліцензійних справ у паперовій формі, зокрема у порядку, встановленому [Законом України "Про доступ до публічної інформації"](#);

(пункт 7 частини другої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

8) розміщує на своєму офіційному веб-сайті інформацію про прийняті ним рішення за відповідним видом господарської діяльності;

(пункт 8 частини другої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

9) складає та подає спеціально уповноваженому органу з питань ліцензування щорічний ліцензійний звіт до 30 січня року, наступного за звітним;

10) забезпечує підвищення кваліфікації працівників, до посадових обов'язків яких віднесено забезпечення виконання повноважень у сфері ліцензування;

11) здійснює перевірку документів, що підтверджують відсутність контролю, у значенні, наведеному у [статті 1 Закону України "Про захист економічної конкуренції"](#), за діяльністю ліцензіата осіб - резидентів інших держав, що здійснюють збройну агресію проти України у значенні, наведеному у [статті 1 Закону України "Про оборону України"](#), та/або дії яких створюють умови для виникнення воєнного конфлікту та застосування воєнної сили проти України.

3. Рішення органу ліцензування оформлюються організаційно-розпорядчими актами за підписом керівника органу або його заступника згідно з розподілом повноважень.

4. Рішенням органу ліцензування на його територіальні підрозділи можуть бути покладені обов'язки з виконання повноважень органу ліцензування щодо проведення перевірок додержання ліцензіатами вимог ліцензійних умов та складання актів за результатом їх проведення.

Надання таких повноважень оформлюється організаційно-розпорядчим актом органу ліцензування. Такий акт на наступний день після його прийняття оприлюднюється на офіційному веб-сайті органу ліцензування і направляється у письмовому вигляді до спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування.

Забороняється делегувати повноваження органу ліцензування будь-яким органам, організаціям, суб'єктам господарювання чи особам (у тому числі утвореним органом ліцензування чи які перебувають у сфері управління або підпорядкування органу ліцензування).

5. Орган виконавчої влади або державний колегіальний орган, що втратив повноваження органу ліцензування, зобов'язаний:

1) вжити у місячний строк невідкладних заходів з передачі своїх ліцензійних справ, інших інформаційних ресурсів, необхідних для забезпечення виконання вимог цього Закону, відповідному органу виконавчої влади чи державному колегіальному органу, визначеному (уповноваженому) для ліцензування відповідного виду господарської діяльності, а у разі скасування ліцензування відповідного виду діяльності - до архівної установи;

2) забезпечити передання ліцензійних справ та інших інформаційних ресурсів щодо сфери ліцензування органу ліцензування, який визначений (уповноважений) відповідно законом чи Кабінетом Міністрів України, протягом часу, що забезпечує додержання строків прийняття рішень, вчинення інших дій у сфері ліцензування, передбачених цим Законом, але не більш як за десять календарних днів з дня його визначення (уповноваження) органом ліцензування.

Стаття 7. Перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню

1. Ліцензуванню підлягають такі види господарської діяльності:

- 1) банківська діяльність, яка ліцензується відповідно до [Закону України "Про банки і банківську діяльність"](#);
- 2) надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів);
- 3) професійна діяльність на ринку цінних паперів, яка ліцензується з урахуванням особливостей, визначених [Законом України "Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні"](#);
- 4) діяльність у галузі телебачення і радіомовлення, яка ліцензується відповідно до [Закону України "Про телебачення і радіомовлення"](#);
- 5) діяльність у сфері електроенергетики, яка ліцензується з урахуванням особливостей, визначених [Законом України "Про ринок електричної енергії"](#), і діяльність у сфері використання ядерної енергії, яка ліцензується з урахуванням особливостей, визначених [Законом України "Про дозвільну діяльність у сфері використання ядерної енергії"](#);
(пункт 5 частини першої статті 7 із змінами, внесеними згідно із [Законом України від 22.09.2016 р. N 1540-VIII](#), у редакції [Закону України від 13.04.2017 р. N 2019-VIII](#))
- 6) освітня діяльність, яка ліцензується з урахуванням особливостей, визначених спеціальними законами у сфері освіти;
(пункт 6 частини першої статті 7 у редакції [Закону України від 05.09.2017 р. N 2145-VIII](#))
- 7) виробництво і торгівля спиртом етиловим, коньячним і плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами, яка ліцензується відповідно до [Закону України "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів"](#);
- 8) діяльність у сфері телекомунікацій з урахуванням особливостей, визначених [Законом України "Про телекомунікації"](#), надання послуг у галузі криптографічного захисту інформації (крім послуг електронного цифрового підпису) та технічного захисту інформації, за [переліком](#), що визначається Кабінетом Міністрів України;
- 9) будівництво об'єктів, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з середніми та значними наслідками, - з урахуванням особливостей, визначених [Законом України "Про архітектурну діяльність"](#);
(пункт 9 частини першої статті 7 у редакції [Закону України від 17.01.2017 р. N 1817-VIII](#))
- 10) виробництво лікарських засобів, оптова та роздрібна торгівля лікарськими засобами, імпорту лікарських засобів, (крім активних фармацевтичних інгредієнтів) - з урахуванням особливостей, визначених [Законом України "Про лікарські засоби"](#);
- 11) виробництво та ремонт вогнепальної зброї невійськового призначення і боєприпасів до неї, холодної зброї, пневматичної зброї калібру понад 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі понад 100 метрів на секунду, торгівля вогнепальною зброєю невійськового призначення та боєприпасами до неї, холодною зброєю, пневматичною зброєю калібру понад 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі понад 100 метрів на секунду; виробництво спеціальних засобів, заряджених речовинами сльозоточивої та дратівної дії, індивідуального захисту, активної оборони та їх продаж;
- 12) виробництво вибухових матеріалів промислового призначення за [переліком](#), що визначається Кабінетом Міністрів України;
- 13) надання послуг і виконання робіт протипожежного призначення за [переліком](#), що визначається Кабінетом Міністрів України;
- 14) виробництво особливо небезпечних хімічних речовин, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, поводження з небезпечними відходами. Не підлягає ліцензуванню зберігання (накопичення) суб'єктом господарювання утворених ним небезпечних відходів, якщо протягом року з дня утворення небезпечні відходи передаються суб'єктам господарювання, що мають ліцензію на поводження з небезпечними відходами;

(пункт 14 частини першої статті 7 у редакції
Закону України від 08.12.2015 р. N 867-VIII)

15) медична практика;

16) діяльність банків пуповинної крові, інших тканин і клітин людини згідно з переліком, затвердженим
Міністерством охорони здоров'я України;

17) ветеринарна практика;

18) випуск та проведення лотерей;

19) туроператорська діяльність;

20) посередництво у працевлаштуванні за кордоном;

21) [промисловий вилов водних біоресурсів за межами юрисдикції України](#);

(пункт 21 частини першої статті 7 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 08.12.2015 р. N 867-VIII)

22) культивування рослин, включених до [таблиці I Переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів](#), затвердженого Кабінетом Міністрів України, розроблення, виробництво, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, реалізація (відпуск), ввезення на територію України, вивезення з території України, використання, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, включених до зазначеного Переліку, - з урахуванням особливостей, визначених [Законом України "Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори"](#);

23) діяльність, пов'язана з розробленням, виготовленням, постачанням спеціальних технічних засобів для зняття інформації з каналів зв'язку та інших технічних засобів негласного отримання інформації (критерії належності та перелік технічних засобів негласного отримання інформації визначаються Кабінетом Міністрів України за поданням Служби безпеки України);

24) перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів [річковим, морським, автомобільним, залізничним та повітряним транспортом](#), міжнародні перевезення пасажирів та вантажів [автомобільним транспортом](#);

25) зовнішньоекономічна діяльність відповідно до [статті 16 Закону України "Про зовнішньоекономічну діяльність"](#);

26) транспортування нафти, нафтопродуктів магістральним трубопроводом;

27) діяльність на ринку природного газу, яка ліцензується з урахуванням особливостей, визначених [Законом України "Про ринок природного газу"](#);

(пункт 27 частини першої статті 7 у редакції
Закону України від 22.09.2016 р. N 1540-VIII)

28) централізоване водопостачання та централізоване водовідведення, крім централізованого водопостачання та водовідведення за нерегульованим тарифом;

(пункт 28 частини першої статті 7 у редакції
Закону України від 09.11.2017 р. N 2189-VIII,
який вводить в дію з 10.06.2018 р.)

29) виробництво теплової енергії, транспортування теплової енергії магістральними і місцевими (розподільчими) тепловими мережами та постачання теплової енергії, крім виробництва, транспортування та постачання теплової енергії за нерегульованим тарифом;

30) охоронна діяльність;

31) перероблення побутових відходів;

(частину першу статті 7 доповнено пунктом 31
згідно із Законом України від 22.09.2016 р. N 1540-VIII)

32) захоронення побутових відходів;

(частину першу статті 7 доповнено пунктом 32
згідно із Законом України від 22.09.2016 р. N 1540-VIII)

33) виробництво ветеринарних препаратів.

(частину першу статті 7 доповнено пунктом 33
згідно із Законом України від 18.05.2017 р. N 2042-VIII)

Стаття 8. Запровадження, скасування, зміна назви виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню

1. У разі запровадження ліцензування нового виду господарської діяльності або нової частини виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, ліцензійні умови провадження нового виду господарської діяльності або нової частини виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, набувають чинності у строк, необхідний для приведення суб'єктом господарювання своєї діяльності у відповідність із вимогами ліцензійних умов, але не менш як через два місяці з дня їх прийняття.

2. У разі скасування ліцензування виду господарської діяльності орган ліцензування втрачає повноваження органу ліцензування, а ліцензії, видані на здійснення цього виду діяльності, вважаються недійсними.

3. У разі зміни згідно з цим Законом назви виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, яка не призводить до зміни предмета такої діяльності, відповідні ліцензійні умови надалі поширюються на такий вид діяльності. Ліцензії на провадження такого виду господарської діяльності продовжують діяти.

4. У зв'язку зі змінами, передбаченими цією статтею, органи ліцензування актуалізують інформацію в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців.

Стаття 9. Ліцензійні умови

1. Ліцензіат зобов'язаний виконувати вимоги ліцензійних умов відповідного виду господарської діяльності, а здобувач ліцензії для її одержання - відповідати ліцензійним умовам.

2. Ліцензійні умови та зміни до них розробляються органом ліцензування, що є центральним органом виконавчої влади, підлягають погодженню спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування та затверджуються Кабінетом Міністрів України, крім випадків, визначених законом.

(абзац перший частини другої статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 13.04.2017 р. N 2019-VIII)

У разі якщо органом ліцензування визначено одночасно центральний орган виконавчої влади або Раду міністрів Автономної Республіки Крим чи місцевий орган виконавчої влади, ліцензійні умови провадження цього виду господарської діяльності розробляються відповідним центральним органом виконавчої влади.

У разі якщо органом ліцензування визначено Раду міністрів Автономної Республіки Крим, вона може передати свої повноваження органу ліцензування профільному міністерству Ради міністрів Автономної Республіки Крим.

3. У разі внесення змін до чинних ліцензійних умов, які потребуватимуть проведення суб'єктами господарювання підготовчої роботи, такі ліцензійні умови або їх окремі положення мають набирати чинності через певний строк з дня їх опублікування, достатній для проведення таких підготовчих робіт, що не може бути меншим, ніж два місяці.

4. Органи ліцензування оприлюднюють ліцензійні умови і зміни до них на своєму офіційному веб-сайті.

5. У разі внесення змін до ліцензійних умов у частині зміни переліку документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії, цими ж змінами встановлюється строк подачі здобувачами ліцензій цих додаткових документів, який не може бути меншим, ніж два місяці з дня оприлюднення змін до ліцензійних умов.

6. Залежно від особливостей провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, вимоги ліцензійних умов встановлюються стосовно суб'єкта господарювання загалом та/або відносно кожного місця провадження кожного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню.

7. Якщо суб'єкт господарювання провадить вид господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, не в повному обсязі, а частково, ліцензійні умови поширюються на ліцензіата лише в частині, що встановлює вимоги до провадження цієї частини виду господарської діяльності.

8. Ліцензійні умови можуть визначати вичерпний перелік видів місць провадження діяльності, якщо це обумовлено особливостями провадження цього виду господарської діяльності.

Місцем провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, є об'єкт (приміщення, будівля, земельна ділянка та/або територія), у межах якого провадиться цей вид господарської діяльності або який використовується у його провадженні (може збігатися з місцезнаходженням суб'єкта господарювання).

Вимоги ліцензійних умов поширюються на місця провадження господарської діяльності ліцензіата, що зазначені в документах, що додаються до заяви про отримання ліцензії (з урахуванням змін до них, поданих ліцензіатом до органу ліцензування).

9. Вимоги ліцензійних умов до суб'єкта господарювання мають бути обумовлені особливостями провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, та включають:

1) вичерпний перелік підтвердних документів, що підтверджують відповідність суб'єкта господарювання вимогам ліцензійних умов, крім документів, які органи влади не можуть вимагати відповідно до [частини сьомої статті 9 Закону України "Про адміністративні послуги"](#), щодо:

відомостей про місця провадження господарської діяльності із зазначенням щодо кожного з них виду діяльності (повністю або частково стосовно зазначеного у заяві) або операцій, що за ним провадитимуться; відомостей про засоби провадження господарської діяльності;

2) кадрові вимоги щодо:

мінімальної кількості працівників за окремими посадами (у разі якщо це зумовлено особливостями провадження певного виду господарської діяльності, встановлюються вимоги щодо наявності у певних працівників відповідної освіти, кваліфікації та (або) стажу роботи, зокрема у фізичних осіб - підприємців, мінімальної частки кваліфікованих працівників за певними посадами, які уклали трудові договори з ліцензіатом);

даних про наявність трудових договорів з усіма найманими працівниками;

3) організаційні вимоги щодо:

зберігання протягом дії ліцензії документів, копії яких подавалися органу ліцензування відповідно до вимог цього Закону;

зберігання протягом строку дії ліцензії документів (копій), які підтверджують достовірність даних, що зазначалися здобувачем ліцензії у документах, які подавалися органу ліцензування відповідно до вимог цього Закону;

строку повідомлення органу ліцензування про всі зміни даних (у тому числі розширення, звуження), зазначених у документах, що додавалися до заяви, який не може бути меншим, ніж один місяць з дня настання таких змін;

провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, виключно в межах місць провадження господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, зазначених у відомостях про них, поданих органу ліцензування згідно з вимогами ліцензійних умов, використання виключно таких місць у провадженні виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню;

провадження виду господарської діяльності виключно з використанням засобів їх провадження, що зазначені у відомостях про них, які подані органу ліцензування згідно з вимогами ліцензійних умов;

подання передбаченої законом звітності;

порядку дій ліцензіата у разі планового або позапланового припинення (у зв'язку з неможливістю використання матеріально-технічної бази, виникненням форс-мажорних обставин тощо) провадження ним виду господарської діяльності загалом або за певними місцями провадження такої діяльності та відновлення її провадження;

забезпечення присутності керівника ліцензіата, його заступника або іншої уповноваженої особи під час проведення органом ліцензування в установленому законом порядку перевірки додержання ліцензіатом вимог ліцензійних умов;

4) технологічні вимоги щодо наявності певної матеріально-технічної бази разом з даними, що дають можливість її ідентифікувати;

5) спеціальні вимоги, передбачені законом, стосовно:

обмеження щодо суміщення здійснення видів господарської діяльності;

виконання передбачених законом вимог щодо відокремлення і незалежності;

(пункт 5 частини дев'ятої статті 9 доповнено новим абзацом третім згідно із Законом України від 13.04.2017 р. N 2019-VIII, у зв'язку з цим абзаци третій - п'ятий вважати відповідно абзацами четвертим - шостим)

можливості провадження видів господарської діяльності лише юридичними особами або лише юридичними особами окремих організаційно-правових форм;

розміру статутного капіталу;

обмеження щодо здійснення над суб'єктом господарювання контролю, у значенні, наведеному у [статті 1 Закону України "Про захист економічної конкуренції"](#), резидентами держав, що здійснюють збройну агресію проти України у значенні, наведеному у [статті 1 Закону України "Про оборону України"](#), та/або дії яких створюють умови для виникнення воєнного конфлікту та застосування воєнної сили проти України.

10. До ліцензійних умов не можуть бути включені вимоги:

1) щодо додержання законодавства України у відповідній сфері та/або окремих законів у цілому;

2) законодавства, обов'язкові до виконання всіма суб'єктами господарювання.

11. Ліцензійними умовами встановлюються зміст та форма:

1) заяви про одержання ліцензії;

2) документів, що додаються до заяви про одержання ліцензії;

- 3) опису документів, що подаються для одержання ліцензії;
- 4) документів щодо кожного місця провадження господарської діяльності.

12. У ліцензійних умовах визначаються вичерпні переліки типів місць та засобів провадження господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, щодо яких встановлюються вимоги, передбачені абзацами п'ятим та шостим пункту 3 частини дев'ятої цієї статті.

13. Ліцензійні умови повинні відповідати принципам державної політики у сфері ліцензування.

Стаття 10. Оформлення та подання документів до органу ліцензування, видача документів органом ліцензування

1. Документи, подання яких до органу ліцензування передбачено цим Законом, можуть бути подані до органу ліцензування за вибором здобувача ліцензії:

(абзац перший частини першої статті 10 у редакції

Закону України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

1) нарочно відповідно до пункту 3 частини другої статті 6 та у порядку, встановленому [статтею 9 Закону України "Про адміністративні послуги"](#);

2) поштовим відправленням з описом вкладення;

(пункт 2 частини першої статті 10 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

3) в електронному вигляді за допомогою порталу електронних сервісів юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань (далі - портал електронних сервісів).

(пункт 3 частини першої статті 10 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

2. У разі оформлення документів, що складаються здобувачем ліцензії відповідно до цілей цього Закону, на паперовому носії вони складаються за допомогою друкувальних засобів або оформлюються рукописним способом.

3. Подання документів в електронному вигляді до органу ліцензування здійснюються в [порядку](#), встановленому Кабінетом Міністрів України.

(частина третя статті 10 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

4. Електронні документи, що подаються здобувачем ліцензії відповідно до цілей цього Закону, оформлюються згідно з вимогами законів у сфері електронних документів.

5. Документи, що складаються здобувачем ліцензії відповідно до цілей цього Закону, повинні бути викладені державною мовою та підписані здобувачем ліцензії або іншою уповноваженою на це особою.

6. Частину шосту статті 10 виключено

(згідно із Законом України

від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

7. Заява про отримання ліцензії та підтвердні документи приймаються за описом.

8. При надходженні до органу ліцензування заяви про отримання ліцензії разом з підтвердними документами на паперових носіях на двох екземплярах опису документів уповноваженою посадовою особою органу ліцензування робиться відмітка про дату прийняття документів і засвідчується своїм підписом із зазначенням прізвища, ініціалів, посади. Один екземпляр опису уповноваженою посадовою особою органу ліцензування видається здобувачу ліцензії (а у разі подання здобувачем ліцензії документів до органу ліцензування нарочно - видається йому нарочно одразу після заповнення), а другий екземпляр опису залишається в органі ліцензування.

(частина восьма статті 10 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

9. Письмові заяви (повідомлення), подані у спосіб, передбачений частиною восьмою цієї статті, до закінчення останнього дня строку, вважаються такими, що подані своєчасно.

Стаття 11. Документи, що подаються для одержання ліцензії

1. Здобувач ліцензії подає до органу ліцензування заяву про отримання ліцензії за визначеною ліцензійними умовами формою.

2. У заяві про отримання ліцензії повинна міститися інформація про:

1) здобувача ліцензії:

для юридичної особи - повне найменування, місцезнаходження, ідентифікаційний код;

для фізичної особи - підприємця - прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дані про місце проживання, реєстраційний номер облікової картки платника податків (не зазначається фізичною особою, яка через свої релігійні переконання відмовляється від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомила про це відповідний орган державної податкової служби і має відмітку у паспорті, - подається копія цієї відмітки) та згода на обробку персональних даних з метою забезпечення виконання вимог цього Закону;

2) вид господарської діяльності (повністю або частково), зазначений у статті 7 цього Закону, на провадження якого здобувач ліцензії має намір одержати ліцензію.

3) пункт 3 частини другої статті 11 виключено

(згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

3. До заяви про отримання ліцензії додаються:

1) документи відповідно до ліцензійних вимог;

2) копія паспорта керівника здобувача ліцензії (або довіреної особи) із відміткою органу державної податкової служби про повідомлення про відмову через свої релігійні переконання від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків (подається тільки фізичними особами - підприємцями, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби);

3) опис документів, що подаються для одержання ліцензії, у двох екземплярах.

4. Перелік підтвердних документів встановлюється ліцензійними умовами і є виключним.

5. Посадовим особам органів ліцензування забороняється вимагати від здобувача ліцензії (суб'єкта господарювання):

1) подання оригіналів документів (крім документів, що складаються безпосередньо здобувачем ліцензії);

2) зазначення здобувачами ліцензії у документах, що подаються для одержання ліцензії, інформації або подання документів, не передбачених законом;

3) документи, що підтверджують або спростовують інформацію про нього, які видаються іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування або їх посадовими особами (виписки, витяги, довідки, листи).

6. Документи, подання яких для одержання ліцензії передбачено цим Законом та прийняті органом ліцензування до розгляду для видачі ліцензії, поверненню здобувачеві ліцензії не підлягають.

7. З документів, поданих для одержання ліцензії на паперових носіях, органом ліцензування обов'язково виготовляється електронна копія шляхом сканування.

8. У разі подання електронних документів у випадках, передбачених цим Законом, усі документи, крім документів, що засвідчують повноваження уповноваженої особи, можуть засвідчуватися електронним цифровим підписом заявника відповідно до законодавства.

Електронний документ вважається одержаним органом ліцензування з часу надходження заявникові повідомлення в електронній формі про одержання такого електронного документа органом ліцензування. Орган ліцензування автоматично після отримання від заявника електронного документа надсилає йому електронний документ з підтвердженням факту одержання електронного документа.

Стаття 12. Порядок прийняття заяви про отримання ліцензії до розгляду та підстави для залишення її без розгляду

1. Орган ліцензування протягом трьох робочих днів з дня одержання заяви про отримання ліцензії встановлює наявність або відсутність підстав для залишення її без розгляду і в разі їх наявності приймає відповідне рішення.

(частина перша статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

2. Підставою для залишення заяви про отримання ліцензії без розгляду є:

1) підписані документи, що додаються до заяви для отримання ліцензії, подані не в повному обсязі;

2) заява або хоча б один з документів, що додається до заяви про отримання ліцензії: підписаний особою, яка не має на це повноважень; оформлений із порушенням вимог цього Закону, складений не за встановленою формою або не містить даних, які обов'язково вносяться до них згідно з цим Законом;

3) подання заяви з порушенням строків, передбачених цим Законом;

4) відсутність у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань відомостей про здобувача ліцензії (суб'єкта господарювання) або наявність відомостей про державну реєстрацію його припинення.

(пункт 4 частини другої статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

3. У рішенні про залишення заяви про отримання ліцензії без розгляду зазначаються:

1) реквізити заяви про отримання ліцензії;

2) вид господарської діяльності, зазначений здобувачем ліцензії у заяві про отримання ліцензії;

3) дані про здобувача ліцензії (найменування та ідентифікаційний код юридичної особи або прізвище, ім'я, по батькові та реєстраційний номер облікової картки платника податків фізичної особи - підприємця (серія та номер паспорта для фізичної особи, яка через свої релігійні переконання відмовляється від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомила про це відповідний орган державної податкової служби та має відмітку у паспорті);

4) перелік обґрунтованих підстав для залишення заяви про отримання ліцензії без розгляду і пропозиції щодо порядку їх усунення.

4. У рішенні про прийняття рішення про залишення заяви про отримання ліцензії без розгляду зазначаються вичерпний перелік та опис підстав для прийняття такого рішення і пропозиції щодо усунення відповідних недоліків, які повинні бути викладені в чіткій і однозначній формі.

(частина четверта статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

5. Після усунення причин, що стали підставою для прийняття рішення про залишення заяви про отримання ліцензії без розгляду, здобувач ліцензії може повторно подати заяву про отримання ліцензії.

6. Забороняється залишення заяви про отримання ліцензії без розгляду з підстав, не передбачених цією статтею.

7. Для цілей цього Закону використовуються відомості з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.

(частина сьома статті 12 у редакції

Закону України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

Стаття 13. Розгляд заяви про отримання ліцензії, відмова у видачі ліцензії

(назва статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

1. Орган ліцензування після встановлення відсутності підстав для залишення заяви про отримання ліцензії без розгляду розглядає її та підтвердні документи з метою встановлення відсутності або наявності підстав для відмови у видачі ліцензії шляхом аналізу підтвердних документів та одержання інформації з державних паперових та електронних інформаційних ресурсів.

2. У разі встановлення наявності підстав для відмови у видачі ліцензії орган ліцензування приймає обґрунтоване рішення про відмову у видачі ліцензії.

Абзац другий частини другої статті 13 виключено

(згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

3. Підставою для прийняття рішення про відмову у видачі ліцензії за результатом розгляду заяви про отримання ліцензії є:

1) встановлення невідповідності здобувача ліцензії ліцензійним умовам, встановленим для провадження виду господарської діяльності, зазначеного в заяві про отримання ліцензії;

2) виявлення недостовірності даних у підтвердних документах, поданих здобувачем ліцензії. Виявленням недостовірності даних у підтвердних документах, поданих суб'єктом господарювання до органу ліцензування, є встановлення на момент подання документів здобувачем ліцензії чи ліцензіатом наявності розбіжності між даними, наведеними у них, та фактичним станом цього суб'єкта господарювання. Не вважаються недостовірними дані, підстава наведення яких суб'єктом господарювання не могла бути для нього завідомо неналежною.

4. У разі відмови у видачі ліцензії на підставі пункту 1 частини третьої цієї статті здобувач ліцензії може подати до органу ліцензування нову заяву про отримання ліцензії після усунення причин, що стали підставою для прийняття такого рішення.

5. У разі відмови у видачі ліцензії на підставі пункту 2 частини третьої цієї статті суб'єкт господарювання може подати до органу ліцензування нову заяву про отримання ліцензії не раніше ніж через три місяці з дати прийняття відповідного рішення про відмову.

6. У рішенні про відмову у видачі ліцензії зазначаються:

- 1) реквізити заяви про отримання ліцензії;
- 2) вид господарської діяльності, зазначений здобувачем ліцензії у заяві про отримання ліцензії;
- 3) найменування та ідентифікаційний код юридичної особи або прізвище, ім'я, по батькові та реєстраційний номер облікової картки платника податків фізичної особи - підприємця (серія та номер паспорта для фізичної особи, яка через свої релігійні переконання відмовляється від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомила про це відповідний орган державної податкової служби та має відмітку у паспорті);
- 4) перелік та опис підстав (обґрунтування) для прийняття рішення про відмову у видачі ліцензії;
- 5) пропозиції щодо усунення відповідних недоліків, які мають бути викладені в однозначній, зрозумілій та достатній для виконання здобувачем ліцензії формі.

7. У разі встановлення під час розгляду заяви про отримання ліцензії відсутності підстав для відмови у видачі ліцензії орган ліцензування приймає рішення про видачу ліцензії.

(абзац перший частини сьомої статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

Рішення, прийняті органом ліцензування відповідно до цього Закону, у день внесення їх до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань підлягають обов'язковому оприлюдненню на порталі електронних сервісів у порядку, визначеному Міністерством юстиції України.

(абзац другий частини сьомої статті 13 у редакції Закону України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

8. Строк прийняття рішення про видачу ліцензії становить десять робочих днів з дня одержання органом ліцензування заяви про отримання ліцензії.

9. Набуття здобувачем ліцензії права на провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, відбувається з моменту внесення рішення органу ліцензування про видачу ліцензії до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.

(частина дев'ята статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

10. У рішенні про видачу ліцензії орган ліцензування зазначає розрахункові реквізити для внесення плати за видачу ліцензії.

(частина десята статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

11. Ліцензія на провадження здобувачем ліцензії визначеного ним виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, оформлюється органом ліцензування в електронному вигляді (запис про рішення органу ліцензування щодо видачі ліцензії суб'єкту господарювання в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань) та відображається у виписці з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, яка видається ліцензіату безоплатно, та підлягає обов'язковому оприлюдненню на порталі електронних сервісів у порядку, визначеному Міністерством юстиції України в [Порядку надання відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань](#).

(частина одинадцята статті 13 у редакції Закону України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

12. Ліцензія видається на необмежений строк.

13. **Форму** та зміст ліцензії визначає спеціально уповноважений орган з питань ліцензування.

14. Частина чотирнадцяту статті 13 виключено

(згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

15. Частина п'ятнадцяту статті 13 виключено

(згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

16. Непереоформлена у встановлений строк ліцензія є недійсною і підлягає анулюванню.

Стаття 14. Плата за видачу ліцензії

1. За видачу ліцензії справляється разова плата в розмірі одного прожиткового мінімуму, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, що діє на день прийняття органом ліцензування рішення про видачу ліцензії, якщо інший розмір плати не встановлений законом.

(абзац перший частини першої статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.12.2016 р. N 1774-VIII)

Плата за видачу ліцензії, що видана Радою міністрів Автономної Республіки Крим або місцевим органом виконавчої влади, становить 10 відсотків від розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, що діє на день прийняття рішення про видачу ліцензії.

(абзац другий частини першої статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.12.2016 р. N 1774-VIII)

Переоформлення ліцензії є безоплатним.

2. Плата за видачу ліцензії вноситься ліцензіатом у строк не пізніше десяти робочих днів з дня оприлюднення на порталі електронних сервісів рішення про видачу ліцензії.

(частина друга статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

3. Документом, що підтверджує внесення плати за видачу ліцензії, є копія квитанції, виданої банком, копія платіжного доручення з відміткою банку, квитанція з платіжного терміналу, квитанція (чек) з поштового відділення зв'язку.

4. Органу ліцензування забороняється вимагати від суб'єктів господарювання внесення плати за видачу ліцензії до прийняття рішення про її видачу.

5. Плата за видачу ліцензії, що видана органом ліцензування, який є центральним органом виконавчої влади або державним колегіальним органом, зараховується до Державного бюджету України.

Плата за видачу ліцензії, що видана Радою міністрів Автономної Республіки Крим, зараховується до бюджету Автономної Республіки Крим.

Плата за видачу ліцензії, що видана органами ліцензування, які є місцевими органами виконавчої влади, зараховується до відповідного місцевого бюджету.

Стаття 15. Зміни, що стосуються ліцензіата або назви виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню

1. У разі зміни серії та номера паспорта ліцензіата - фізичної особи - підприємця, який через свої релігійні переконання відмовився від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомив про це відповідний орган державної податкової служби та має відповідну відмітку у паспорті, він невідкладно подає до органу ліцензування повідомлення про таку зміну, додавши до нього копію (фотокопію) паспорта з відміткою органу державної податкової служби про повідомлення про відмову через свої релігійні переконання від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків.

2. Ліцензіат зобов'язаний повідомляти органу ліцензування про всі зміни даних, які були зазначені в його документах, що додавалися до заяви про отримання ліцензії, у строк, встановлений ліцензійними умовами, але не пізніше ніж один місяць з дня настання таких змін.

3. У разі зміни переліку документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії, ліцензіат:

у разі доповнення переліку новими документами - повинен подати до органу ліцензування документи, якими доповнено перелік, протягом строку, встановленого нормативно-правовим актом, яким затверджено відповідні зміни;

у разі зміни форми відомостей, що додаються до заяви про отримання ліцензії і складаються здобувачем ліцензії, - подає органу ліцензування відомості, форму яких змінено, за новою формою протягом строку, встановленого нормативно-правовим актом, яким затверджено відповідні зміни.

4. Якщо ліцензіат припиняється в результаті злиття, приєднання чи перетворення і його правонаступник має намір провадити вид господарської діяльності, на провадження якого ліцензіат мав ліцензію, такий правонаступник має право для забезпечення завершення організаційних заходів, пов'язаних з одержанням нової ліцензії на його здійснення, провадити у строк, що не перевищує трьох місяців, такий вид господарської діяльності на підставі раніше виданої ліцензії. Після закінчення цього строку правонаступник зобов'язаний отримати нову ліцензію, а раніше видана ліцензія підлягає анулюванню.

5. Якщо ліцензіат припиняється в результаті поділу, то лише один правонаступник за згодою правонаступників має право провадити вид господарської діяльності, на провадження якого ліцензіат мав ліцензію. Такий

правонаступник має право для забезпечення завершення організаційних заходів, пов'язаних з одержанням ліцензії на його провадження, провадити у строк, що не перевищує шести місяців, такий вид господарської діяльності на підставі раніше виданої ліцензії. Після закінчення цього строку правонаступник зобов'язаний отримати нову ліцензію, а раніше видана ліцензія підлягає анулюванню.

6. правонаступник має повідомити про початок своєї господарської діяльності, вид якої підлягає ліцензуванню, відповідний орган ліцензування. Протягом встановленого частинами четвертою і п'ятою цієї статті відповідного строку правонаступник вважається ліцензіатом.

7. Право на здійснення виду господарської діяльності, на який отримано ліцензію, може переходити від ліцензіата, що був фізичною особою - підприємцем, до іншої фізичної особи, яка є її спадкоємцем. Така ліцензія ліцензіата підлягає у місячний строк переоформленню органом ліцензування на ім'я спадкоємця з дати набуття ним такого права, за умови відповідності спадкоємця вимогам відповідних ліцензійних умов.

У разі виникнення такої підстави для переоформлення ліцензії спадкоємець зобов'язаний протягом місяця подати до органу ліцензування заяву про переоформлення ліцензії та документи (їх копії (фотокопії), засвідчені спадкоємцем), що підтверджують наявність підстав для переоформлення ліцензії.

(частину сьому статті 15 доповнено абзацом другим згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

Зміна найменування ліцензіата (акціонерного товариства) у зв'язку із зміною типу акціонерного товариства або у зв'язку із перетворенням ліцензіата (акціонерного товариства) в інше господарське товариство не є підставою для переоформлення ліцензії. У такому разі товариство має право продовжувати провадження певних дій щодо здійснення господарської діяльності або видів господарської діяльності на підставі виданої раніше такому товариству відповідної чинної ліцензії.

(частину сьому статті 15 доповнено новим абзацом третім згідно із Законом України від 23.03.2017 р. N 1983-VIII, у зв'язку з цим абзаци третій - шостий вважати відповідно абзацами четвертим - сьомим)

Вимагання додаткових документів, не передбачених цим Законом, для переоформлення ліцензії забороняється.

(частину сьому статті 15 доповнено абзацом четвертим згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

Рішення про переоформлення ліцензії підлягає оприлюдненню на порталі електронних сервісів не пізніше робочого дня, наступного за днем прийняття такого рішення.

(частину сьому статті 15 доповнено абзацом п'ятим згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

У разі переоформлення ліцензії, виданої на паперовому носії, орган ліцензування приймає рішення про визнання ліцензії, що була переоформлена, недійсною.

(частину сьому статті 15 доповнено абзацом шостим згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

Непереоформлена у встановлений строк ліцензія є недійсною і підлягає анулюванню, крім випадку, передбаченого абзацом третім цієї частини.

(частину сьому статті 15 доповнено абзацом сьомим згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII, абзац сьомий частини сьомої статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 23.03.2017 р. N 1983-VIII)

8. У разі звуження ліцензіатом провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, на певну частину він подає до органу ліцензування заяву про звуження провадження ним цього виду господарської діяльності, в якій зазначає таку частину виду господарської діяльності, до якої він звужив провадження цього виду господарської діяльності. На підставі такої заяви орган ліцензування протягом п'яти робочих днів з дати її надходження приймає рішення про звуження провадження ліцензіатом виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню.

(частина восьма статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

9. У разі наміру ліцензіата розширити провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, який провадиться ним частково, додатковою частиною він подає до органу ліцензування заяву про розширення провадження такого виду господарської діяльності, в якій зазначає вид господарської діяльності, до якого він має намір розширити свою діяльність (повністю або частково, доповнений додатковою частиною), відповідно до

переліку видів господарської діяльності, визначених статтею 7 цього Закону, разом з документами згідно з відповідними ліцензійними умовами.

Заява про розширення провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, вважається заявою про отримання ліцензії в частині, на яку ліцензіат має намір розширити свою діяльність, та розглядається органом ліцензування за аналогією з порядком розгляду заяви про отримання ліцензії. Плата за надання ліцензії в частині, на яку ліцензіат має намір розширити свою діяльність, справляється як за отримання нової ліцензії відповідно до частини першої статті 14 цього Закону, якщо інше не передбачено законом.

10. Дані про рішення органу ліцензування щодо розширення або звуження виду господарської діяльності ліцензіата вносяться до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців у строк та в порядку, встановлені для видачі ліцензії.

11. Ліцензіат набуває право на провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, у розширеному вигляді у термін, встановлений частиною дев'ятою статті 13 цього Закону.

12. Повідомлення та заяви, що складаються ліцензіатами відповідно до цієї статті, повинні містити найменування та ідентифікаційний код ліцензіата - юридичної особи або прізвище, ім'я, по батькові та реєстраційний номер облікової картки платника податків ліцензіата - фізичної особи - підприємця (серія та номер паспорта для фізичної особи, яка через свої релігійні переконання відмовляється від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомила про це відповідний орган державної податкової служби та має відмітку у паспорті) згідно з відомостями з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.

(частина дванадцята статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

Стаття 16. Анулювання ліцензії

1. Анулюванням ліцензії є позбавлення ліцензіата права на провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, шляхом прийняття органом ліцензування рішення про анулювання його ліцензії.

Ліцензія вважається анульованою з дня, коли ліцензіат дізнався чи повинен був дізнатися про анулювання ліцензії, але у строк, не менший за один тиждень з дня прийняття органом ліцензування рішення про анулювання виданої йому ліцензії.

2. Підставою для прийняття рішення про анулювання ліцензії є:

1) заява ліцензіата про анулювання власної ліцензії. Не є підставою для анулювання ліцензії заява ліцензіата про анулювання його ліцензії, що подана після видання органом ліцензування розпорядчого документа про проведення перевірки додержання таким ліцензіатом вимог ліцензійних умов і до закінчення строку:

перевірки та усунення порушень ліцензійних умов (у разі їх наявності);

у тридцять робочих днів після спливу терміну виконання ліцензіатом розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов (крім випадку видання протягом цього строку органом ліцензування розпорядчого документа про проведення позапланової перевірки виконання ліцензіатом розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов);

2) набрання чинності рішенням органу ліцензування про анулювання ліцензії або скасування такого рішення спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування;

3) наявність у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань відомостей про державну реєстрацію припинення юридичної особи (державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця), крім випадку та строку, передбачених частиною четвертою статті 15 цього Закону;

(пункт 3 частини другої статті 16 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

4) подання копії свідоцтва про смерть фізичної особи - підприємця (у разі відсутності правонаступника);

5) акт про невиконання розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов, встановлених для виду господарської діяльності;

6) акт про повторне порушення ліцензіатом ліцензійних умов. Повторним порушенням ліцензіатом ліцензійних умов вважається вчинення ним протягом двох років з дня видання органом ліцензування розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов нового порушення хоча б однієї з вимог ліцензійних умов, щодо якої видавалося таке розпорядження;

7) акт про виявлення недостовірності даних у документах, поданих суб'єктом господарювання разом із заявою про отримання ліцензії;

8) акт про відмову ліцензіата у проведенні перевірки органом ліцензування. Відмовою ліцензіата у проведенні перевірки органом ліцензування вважається недопуск уповноважених посадових осіб органу ліцензування до здійснення перевірки дотримання ліцензіатом вимог відповідних ліцензійних умов за відсутності передбачених для цього законом підстав (зокрема, ненадання документів, інформації щодо предмета перевірки на письмову вимогу посадових осіб органу ліцензування, відмова в доступі посадових осіб органу ліцензування до місць провадження діяльності, що підлягає ліцензуванню, об'єктів, що використовуються ліцензіатом при провадженні діяльності, що підлягає ліцензуванню, або відсутність протягом першого дня перевірки за місцезнаходженням ліцензіата особи, уповноваженої представляти інтереси ліцензіата на час проведення перевірки);

9) акт про документальне підтвердження встановлення факту контролю (вирішального впливу) за діяльністю ліцензіата осіб інших держав, що здійснюють збройну агресію проти України у значенні, наведеному у [статті 1 Закону України "Про оборону України"](#), та (або) дії яких створюють умови для виникнення воєнного конфлікту, застосування воєнної сили проти України;

10) несплата за видачу ліцензії відповідно до частини другої статті 14 цього Закону.

3. Акти, передбачені пунктами 5 - 9 частини другої цієї статті, мають містити детальне викладення фактів порушення законодавства, їх обґрунтування та у випадках, якщо вони стосуються невиконання ліцензіатом вимог відповідних ліцензійних умов, містити посилання на конкретні пункти цих ліцензійних умов.

До актів можуть долучатися фото та відеоматеріали, відзняті під час проведення перевірки.

4. Орган ліцензування приймає рішення про анулювання ліцензії протягом п'яти робочих днів з:

дня одержання документа, передбаченого пунктом 1 частини другої цієї статті;

дня виявлення відомостей, передбачених пунктом 2 частини другої цієї статті;

наступного дня після закінчення строку, передбаченого пунктом 3 частини другої цієї статті;

дня виявлення підстав, передбачених пунктами 4 - 9 частини другої цієї статті.

5. Частину п'яту статті 16 виключено

(згідно із Законом України
від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

6. Рішення про анулювання ліцензії повинно містити:

1) реквізити рішення про видачу ліцензії;

2) вид господарської діяльності, на провадження якого анулюється ліцензія;

3) найменування та ідентифікаційний код юридичної особи або прізвище, ім'я, по батькові та реєстраційний номер облікової картки платника податків фізичної особи - підприємця (серія та номер паспорта для фізичної особи, яка через свої релігійні переконання відмовляється від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомила про це відповідний орган державної податкової служби та має відмітку у паспорті);

4) підстави анулювання ліцензії.

7. Рішення про анулювання ліцензії, прийняте з підстав, передбачених пунктами 1 - 3 частини другої цієї статті, набирає чинності з дня його прийняття.

8. Рішення про анулювання ліцензії, прийняте з підстав, передбачених пунктами 4 - 9 частини другої цієї статті, набирає чинності через тридцять календарних днів з дня його прийняття.

9. Якщо ліцензіат протягом строку набрання чинності рішенням органу ліцензування про анулювання ліцензії, встановленого частиною восьмою цієї статті, подає скаргу (апеляцію) до Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування, дія цього рішення органу ліцензування зупиняється до прийняття рішення спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування за результатами розгляду апеляції Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування.

Рішення спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування набирає чинності з дня видання ним розпорядження про задоволення або відхилення апеляції чи про необхідність усунення порушень законодавства у сфері ліцензування.

10. У разі анулювання ліцензії з підстав, передбачених пунктами 5 - 10 частини другої цієї статті, суб'єкт господарювання може подати заяву про отримання ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності (повністю або частково) не раніше ніж через рік з дня набрання чинності рішенням органу ліцензування про анулювання попередньої ліцензії.

11. Рішення про анулювання ліцензії може бути оскаржено до суду.

Стаття 17. Ліцензійні справи

1. Орган ліцензування після надходження від здобувача ліцензії заяви про отримання ліцензії формує єдину ліцензійну справу щодо цього суб'єкта (якщо орган ліцензування ще не має ліцензійної справи щодо відповідного суб'єкта господарювання).

Ліцензійна справа - це єдиний набір документів на паперових або електронних носіях стосовно відповідного здобувача ліцензії чи ліцензіата, які подані ним, надходять до органу ліцензування від органів державної влади, юридичних або фізичних осіб чи прийняті органом ліцензування в результаті реалізації своїх повноважень відповідно до цього Закону.

2. У ліцензійній справі зберігаються:

1) документи, подані здобувачем ліцензії чи ліцензіатом до органу ліцензування відповідно до вимог цього Закону (разом із конвертами);

2) завірені органом ліцензування копії (фотокопії) рішень стосовно здобувача ліцензії чи ліцензіата;

3) оригінали, копії (фотокопії) судових рішень, звернень правоохоронних органів, що надійшли до органу ліцензування стосовно здобувача ліцензії чи ліцензіата;

4) копії (фотокопії) розпоряджень спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування про усунення порушень органом ліцензування законодавства у сфері ліцензування, допущених стосовно здобувача ліцензії чи ліцензіата;

5) матеріали (документи або їх копії (фотокопії), завірені органом ліцензування) перевірок органом ліцензування додержання ліцензіатами вимог ліцензійних умов (зокрема скарг, що стали підставою для проведення позапланових перевірок, повідомлень органом ліцензування ліцензіатів про проведення планових перевірок, актів, складених за результатами проведення таких перевірок, та розпоряджень про усунення порушень ліцензійних умов);

6) оригінали судового рішення про витребування документів з ліцензійної справи, супровідні листи або документи, якими суд уповноважив осіб на їх одержання, фотокопії описів витребуваних документів;

7) інші документи, встановлені законом.

3. Електронні копії документів, зазначених у частині другій цієї статті, зберігаються у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань на електронних носіях і є невід'ємною частиною ліцензійної справи.

(частина третя статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

4. Ліцензійні справи є перехідними справами постійного зберігання.

5. Посадові особи органу ліцензування, на яких покладено згідно з рішенням керівника цього органу повноваження щодо зберігання ліцензійних справ, несуть адміністративну, матеріальну або дисциплінарну відповідальність.

(частина п'ята статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

6. Вилучення документів з ліцензійних справ здійснюється в порядку, передбаченому законом.

Орган ліцензування зобов'язаний зробити копії (фотокопії) документів, що вилучаються з ліцензійної справи, пронумерувати, прошити та завірити їх печаткою.

До ліцензійної справи долучаються документи, визначені законом, на підставі яких було вилучено документи з ліцензійної справи.

7. Витребування документів з ліцензійних справ здійснюється на підставі судового рішення.

Орган ліцензування зобов'язаний зробити копії (фотокопії) документів, що витребуються з ліцензійної справи, пронумерувати, прошити та завірити їх печаткою.

До ліцензійної справи долучаються судові рішення про витребування документів, супровідний лист або документ, яким суд уповноважив особу на їх одержання, та копія (фотокопії) до опису витребуваних документів.

Оригінали витребуваних документів надсилаються поштовим відправленням з описом вкладення до суду або передаються безпосередньо особі, уповноваженій судом на їх одержання.

8. Вилучення документів з ліцензійної справи не є підставою для відмови органом ліцензування у здійсненні передбачених цим Законом дій, крім випадку одержання органом ліцензування судового рішення про заборону їх вчинення.

Стаття 18. Відомості про ліцензування видів господарської діяльності в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань

1. До Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб підприємців та громадських формувань вносяться відомості про ліцензування видів господарської діяльності, визначені Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань".

2. Органи ліцензування вносять до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань:

- 1) рішення, прийняті органами ліцензування відповідно до цього Закону, - у день їх прийняття;
- 2) документи, подані до органів ліцензування, та іншу інформацію про ліцензування видів господарської діяльності, необхідну для ведення зазначеного реєстру, - у день їх отримання органами ліцензування.

(стаття 18 у редакції Закону України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

Стаття 19. Нагляд і контроль у сфері ліцензування

1. Державний нагляд за додержанням органами державної влади чи державними колегіальними органами вимог законодавства у сфері ліцензування здійснює спеціально уповноважений орган з питань ліцензування шляхом проведення планових та позапланових перевірок у [порядку](#), встановленому Кабінетом Міністрів України за поданням спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування.

2. Спеціально уповноважений орган з питань ліцензування може проводити позапланові перевірки додержання органами ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування з підстав:

- 1) наявності повідомлення в письмовій формі про порушення органом ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування;
- 2) видання розпорядження про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування з метою перевірки його виконання органом ліцензування;
- 3) виявлення інформації, що вказує на порушення органом ліцензування законодавства у сфері ліцензування (зокрема, у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, листах, щорічних звітах та офіційних інформаційних ресурсах органів ліцензування);

(пункт 3 частини другої статті 19 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 26.11.2015 р. N 835-VIII)

4) рішення Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування про необхідність проведення перевірки додержання певним органом ліцензування законодавства у сфері ліцензування;

5) за дорученням Кабінету Міністрів України.

3. Керівник органу ліцензування зобов'язаний забезпечити надання посадовим особам спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування при проведенні ними перевірки додержання органом ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування ліцензійних справ, інших документів та інформації з питань ліцензування і необхідні умови для проведення перевірки.

4. Спеціально уповноважений орган з питань ліцензування складає акт перевірки у двох примірниках в останній день перевірки.

Один примірник акта видається керівнику органу ліцензування, діяльність якого перевірялася, другий - зберігається спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування.

У разі виявлення порушення органом ліцензування законодавства у сфері ліцензування спеціально уповноважений орган з питань ліцензування протягом п'яти робочих днів з дня складення акта перевірки видає розпорядження про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування.

5. Орган ліцензування, який одержав розпорядження про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування, зобов'язаний в установленій у розпорядженні строк подати спеціально уповноваженому органу з питань ліцензування інформацію про виконання вимог такого розпорядження.

6. Контроль за наявністю у ліцензіатів (суб'єктів господарювання) ліцензій здійснюють державні органи, на які згідно із законом покладено функції контролю за наявністю ліцензій.

7. Контроль за додержанням ліцензіатами вимог ліцензійних умов здійснюють у межах своїх повноважень органи ліцензування шляхом проведення планових і позапланових перевірок відповідно до [Закону України "Про основні засади державного нагляду \(контролю\) у сфері господарської діяльності"](#) з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

8. Для проведення перевірки органом ліцензування створюється комісія, до складу якої можуть входити виключно працівники його апарату і територіальних органів.

9. Позапланові перевірки додержання ліцензіатами вимог ліцензійних умов проводяться у разі наявності хоча б однієї з таких підстав:

- 1) виявлення у документах, що подаються ліцензіатом до органу ліцензування згідно з цим Законом, інформації, що вказує на недотримання ним вимог ліцензійних умов, - з метою перевірки додержання ліцензіатом вимог ліцензійних умов у відповідній частині;

2) виявлення у державних інформаційних ресурсах (паперових або електронних) інформації, що свідчить про порушення ліцензіатом вимог ліцензійних умов або не узгоджується з інформацією, що подається ліцензіатом органу ліцензування відповідно до вимог цього Закону, - з метою перевірки додержання ліцензіатом вимог ліцензійних умов у відповідній частині (зокрема, повідомлення про зміну даних, зазначених у підтвердних документах) або перевірки достовірності відповідної інформації;

3) розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов, видане за результатами проведення планових заходів, - з метою перевірки його виконання;

4) обґрунтоване звернення фізичної або юридичної особи про те, що внаслідок порушення ліцензіатом вимог ліцензійних умов такій особі (особам) було завдано матеріальної шкоди або порушено її (їхні) законні права чи інтереси, - з метою перевірки додержання ліцензіатом вимог ліцензійних умов у відповідній частині;

5) повідомлення посадових осіб контролюючих органів про виявлені в ході виконання контрольних повноважень порушення ліцензіатом вимог ліцензійних умов - з метою перевірки додержання ліцензіатом вимог ліцензійних умов у відповідній частині;

6) неподання ліцензіатом у встановлений строк органу ліцензування звітності, подання якої передбачено ліцензійними умовами, без поважних причин, що унеможливають її подання і настання яких не залежить від волі ліцензіата, та повідомлення про них органу ліцензування - з метою перевірки додержання ліцензіатом вимог ліцензійних умов у відповідній частині;

7) реалізація загрози життю чи здоров'ю людей, навколишньому природному середовищу або державній безпеці, яка безпосередньо пов'язана з провадженням ліцензіатом виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, та документально підтверджена органом державної влади, уповноваженим у відповідній сфері, - з метою перевірки додержання ліцензіатом вимог ліцензійних умов, що пов'язані з відповідним випадком.

10. Позапланова перевірка додержання ліцензіатом вимог ліцензійних умов з підстав, передбачених пунктами 2, 4 та 5 частини дев'ятої цієї статті, здійснюється лише за наявності погодження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування, яке надається на підставі рішення Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування за зверненням органу ліцензування.

Звернення органу ліцензування повинно містити документальне підтвердження виявлення інформації, передбаченої пунктом 2 частини дев'ятої цієї статті, або завірену ним копію відповідного звернення чи повідомлення, передбачених пунктами 4 або 5 частини дев'ятої цієї статті.

Анонімні звернення не є підставою для проведення позапланових перевірок.

11. Перевірка додержання ліцензіатом вимог ліцензійних умов проводиться органом ліцензування залежно від предмета перевірки:

за місцезнаходженням ліцензіата;

за місцями провадження ліцензіатом господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню.

12. З метою забезпечення ліцензіатом присутності керівника, його заступника або іншої уповноваженої особи під час проведення органом ліцензування планової перевірки додержання ліцензіатом вимог ліцензійних умов, орган ліцензування вживає вичерпних заходів попереднього інформування (не менш як за десять робочих днів) ліцензіата про дату та місце проведення планової перевірки, зокрема за допомогою засобів поштового, телефонного, факсимільного та/або електронного поштового зв'язку.

13. Про проведення позапланової перевірки ліцензіат повідомляється у день перевірки.

14. Акт перевірки додержання ліцензіатом вимог ліцензійних умов складається в останній день проведення перевірки.

В акті відображаються питання, що перевірялися, та встановлений стан додержання ліцензіатом вимог ліцензійних умов.

У разі встановлення в ході перевірки додержання ліцензіатом вимог ліцензійних умов підстав для складання актів, що є підставами для анулювання ліцензії, такі акти складаються як окремі документи в останній день проведення перевірки.

15. Розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов видається органом ліцензування не пізніше трьох робочих днів з останнього дня проведення перевірки у разі виявлення за результатами її проведення порушень ліцензіатом вимог ліцензійних умов.

У разі складення за результатом проведення перевірки акта, що є підставою для анулювання ліцензії, розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов не видається.

16. Ліцензіат, який одержав розпорядження про усунення порушень вимог ліцензійних умов, зобов'язаний в установленний у розпорядженні строк подати до органу ліцензування інформацію про усунення зазначених у такому акті порушень.

Стаття 20. Відповідальність за порушення законодавства у сфері ліцензування під час провадження господарської діяльності

1. За провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, без ліцензії чи здійснення таких видів господарської діяльності з порушенням умов ліцензування посадові особи суб'єктів господарювання несуть адміністративну відповідальність, передбачену [Кодексом України про адміністративні правопорушення](#).
2. У разі відсутності ліцензійних умов провадження відповідного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню відповідно до закону, відповідальність за провадження такої господарської діяльності без ліцензії не застосовується.
3. За порушення законодавства у сфері ліцензування посадові особи органу ліцензування несуть адміністративну, матеріальну або дисциплінарну відповідальність.

Стаття 21. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування.
 2. Ліцензування діяльності у сфері телекомунікацій, передбаченої пунктом 8 частини першої статті 7 цього Закону, втрачає чинність з 1 січня 2018 року.
 3. Закон України "Про ліцензування певних видів господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., N 36, ст. 299 із наступними змінами) втрачає чинність з дня набрання чинності цим Законом.
 4. Орган ліцензування, уповноважений здійснювати ліцензування господарської діяльності, визначеної пунктом 23 частини першої статті 7 цього Закону, оприлюднює на власному веб-сайті затверджений ним перелік заборонених для ввезення на територію України технічних засобів негласного отримання інформації.
 5. До набрання чинності положенням про внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців інформації про ліцензування та видання Кабінетом Міністрів України акта щодо припинення ведення Єдиного ліцензійного реєстру органи ліцензування:
 - продовжують формувати, вести, надавати відомості з власних ліцензійних реєстрів та подавати їх до Єдиного ліцензійного реєстру згідно з порядком формування, ведення і користування відомостями ліцензійного реєстру та подання їх до Єдиного ліцензійного реєстру;
 - оприлюднюють прийняті ними рішення про видачу ліцензій на своїх офіційних веб-сайтах на наступний робочий день;
 - сприяють розпоряднику Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців у формуванні електронного інформаційного ресурсу реєстру щодо ліцензування.
 6. Ліцензії на провадження видів господарської діяльності, що на день набрання чинності цим Законом є чинними, продовжують діяти.
 - Ліцензії на провадження видів господарської діяльності, зазначених у статті 7 цього Закону:
 - види господарської діяльності яких звужені, підлягають переоформленню, що здійснюється органом ліцензування у триденний строк безкоштовно;
 - які є чинними на день набрання чинності цим Законом та мали обмежений термін дії, є безстроковими і можуть бути, за заявою ліцензіата, переоформлені відповідним органом ліцензування безкоштовно у тижневий строк.
 7. Внести зміни до таких законодавчих актів України:
 - 1) у [Кодексі України про адміністративні правопорушення](#) (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до N 51, ст. 1122):
 - в абзаці першому частини першої статті 126 слова "а у випадках, передбачених законодавством, ліцензійної картки на транспортний засіб" виключити;
 - в абзаці першому частини першої статті 128 слова "чи без ліцензійної картки на транспортний засіб" виключити;
 - у статті 164:
 - в абзаці другому частини першої слова "двадцять до ста" замінити словами "однієї тисячі до двох тисяч";
 - в абзаці другому частини другої слова "ста до п'ятисот" замінити словами "двох тисяч до п'яти тисяч";
 - в абзаці другому частини третьої слова "сорока до ста" замінити словами "однієї тисячі до двох тисяч";
 - статтю 166¹² викласти в такій редакції"
- "Стаття 166¹². Порушення законодавства у сфері ліцензування видів господарської діяльності**
Порушення законодавства у сфері ліцензування видів господарської діяльності:

не прийняття рішення, не оформлення, не видача (не надсилання) передбаченого законом документа органом ліцензування протягом встановленого законом строку;

прийняття рішення, складання акта, видача розпорядження органом ліцензування, що не відповідає нормам законодавства у сфері ліцензування;

не внесення відомостей щодо ліцензування до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців протягом передбаченого законодавством у сфері ліцензування строку;

невиконання органом ліцензування у передбачений законом строк розпорядження про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування -

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від п'ятдесяти до вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Повторне протягом року вчинення порушення, передбаченого частиною першою цієї статті, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню, -

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від вісімдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян";

у частинах першій та другій статті 260 слова "ліцензійної картки на транспортний засіб" виключити;

статтю 265³ виключити;

у частині першій статті 267 слова "ліцензійної картки на транспортний засіб" виключити;

2) в абзаці першому частини першої статті 213 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., N 25 - 26, ст. 131) слово "(ліцензії)" виключити;

3) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., N 3 - 4, ст. 27):

в абзаці першому частини восьмої статті 128 слова "відповідну ліцензію" замінити словами "відповідний дозвіл";

в абзаці третьому частини другої статті 134 слова "спеціальних", "(ліцензій)" виключити;

в абзаці другому частини третьої статті 135 слова "має ліцензію на проведення земельних торгів та" виключити;

4) у Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., NN 18 - 22, ст. 144): частину третю статті 14 викласти в такій редакції:

"3. Відносини, пов'язані з ліцензуванням видів господарської діяльності, регулюються законом";

абзац восьмий частини першої статті 239 доповнити словами "на умовах та в порядку, визначених законом";

5) у Митному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., NN 44 - 48, ст. 552):

у статті 405:

у назві слова "Ліцензія та дозволи" замінити словом "Дозволи";

у частині першій:

перше речення виключити;

у другому реченні слово та цифри "пунктах 2 - 6" виключити;

у частині другій слово та цифри "пунктах 2 - 6" виключити;

частину першу статті 406 після слів "Дозвіл на" доповнити словами "здійснення митної брокерської діяльності";

у частині першій статті 407 слово та цифри "пунктах 2 - 6" виключити;

у статті 408:

у назві слова "ліцензії та" виключити;

у частині першій слово "ліцензії" замінити словом "дозволу";

частину другу виключити;

у частині першій статті 411 слово та цифри "пунктах 2 - 6" виключити;

пункт 6 частини третьої статті 412 викласти в такій редакції:

"6) у разі анулювання іншого дозволу, наявність якого є необхідною відповідно до статті 408 цього Кодексу";

у частині першій статті 414 слово та цифри "пунктах 2 - 6" виключити;

у назві статті 415 слова "та ліцензії" виключити;

у пункті 11 частини другої статті 544 слова "та видача ліцензій" виключити;

6) підпункт 6 пункту 7 статті 21 втратив чинність

(у зв'язку з втратою чинності [Законом України від 20.12.90 р. N 565-XII](#) згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 580-VIII)

7) у частині тридцять четвертій статті 16 Закону України "Про зовнішньоекономічну діяльність" (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., N 29, ст. 377; 2007 р., N 3, ст. 29) слова "дисків для лазерних систем зчитування" виключити;

8) у Законі України "Про основи містобудування" (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., N 52, ст. 683; 2007 р., N 16, ст. 76; 2011 р., N 34, ст. 343; 2012 р., N 29, ст. 345; 2013 р., N 48, ст. 682):

абзац шістнадцятий статті 2 після слова "будівництві" доповнити словами і цифрами "об'єктів IV і V категорій складності за переліком видів робіт, що визначається Кабінетом Міністрів України";

абзац одинадцятий статті 8 після слова "будівництві" доповнити словами і цифрами "об'єктів IV і V категорій складності за переліком видів робіт, що визначається Кабінетом Міністрів України";

абзац одинадцятий частини першої статті 9 доповнити словами і цифрами "об'єктів IV і V категорій складності за переліком видів робіт, що визначається Кабінетом Міністрів України";

абзац восьмий частини першої статті 10 виключити;

9) у Законі України "Про дорожній рух" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., N 31, ст. 338 із наступними змінами):

в абзаці дванадцятому статті 4 слова "ліцензій і" виключити;

в абзаці другому частини другої статті 16 слова "ліцензійну картку на автомобільний транспортний засіб у разі надання послуг з перевезення пасажирів і небезпечних вантажів" виключити;

у частині другій статті 52¹ слова "а також ліцензійну картку на транспортний засіб" виключити;

10) частину третю статті 8 Закону України "Про транспорт" (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., N 51, ст. 446; 2006 р., N 22, ст. 184; 2011 р., N 11, ст. 69) виключити;

11) частини першу та другу статті 9 Закону України "Про пестициди і агрохімікати" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., N 14, ст. 91 із наступними змінами) виключити;

12) частину третю статті 15 Закону України "Про донорство крові та її компонентів" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., N 23, ст. 183; 2014 р., N 2 - 3, ст. 41) викласти в такій редакції:

"Взяття, переробка, зберігання донорської крові та її компонентів, реалізація їх та виготовлених з них препаратів закладами охорони здоров'я та їх підрозділами, зазначеними у частині першій цієї статті, а також переробка і зберігання донорської крові та її компонентів, реалізація виготовлених з них препаратів суб'єктами, зазначеними у частині другій цієї статті, дозволяється лише за наявності відповідної ліцензії, виданої центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я";

13) у частині третій статті 8 Закону України "Про залізничний транспорт" (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., N 40, ст. 183; 2006 р., N 22, ст. 184) слова "надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів залізничним транспортом" замінити словами "перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів залізничним транспортом загального користування";

14) у Законі України "Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними" (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., N 9, ст. 34 із наступними змінами):

абзац третій частини першої статті 3 виключити;

частину першу статті 4 виключити;

друге речення частини першої статті 12 виключити;

абзац четвертий частини першої статті 19 виключити;

15) пункт "с" частини першої статті 17 Закону України "Про відходи" (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., N 36 - 37, ст. 242; 2002 р., N 31, ст. 214; 2014 р., N 23, ст. 873) викласти в такій редакції:

"с) мати дозвіл на здійснення операцій у сфері поводження з відходами, якщо їхня діяльність призводить до утворення відходів, для яких Пзுவ перевищує 1000";

16) у пункті 8 частини першої статті 8 Закону України "Про обов'язковий примірник документів" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., N 22 - 23, ст. 199; 2002 р., N 17, ст. 121) слова "спеціально уповноваженому органу з питань ліцензування" замінити словами "центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності";

17) у Законі України "Про металобрухт" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., N 25, ст. 212 із наступними змінами):

в абзаці дванадцятому статті 1 слова "та отримали відповідні ліцензії" виключити;

у статті 4:

частину другу викласти в такій редакції:

"Діяльність, пов'язана із заготівлею, переробкою брухту чорних та кольорових металів і його металургійною переробкою, провадиться в порядку, встановленому законодавством";

частини третю, четверту та сьому виключити;

друге речення частини п'ятої виключити;

частину третю статті 5 виключити;

друге та третє речення частини другої статті 11 виключити;
абзац другий частини третьої статті 12 виключити;
абзаци п'ятий - сьомий частини другої статті 13 виключити;
у статті 15:

абзац четвертий частини першої виключити;
у частині другій слова "ліцензійних умов" виключити;

18) в абзаці другому частини першої статті 27 Закону України "Про архітектурну діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., N 31, ст. 246; 2006 р., N 39, ст. 342) слова " (кваліфікаційний сертифікат)" виключити;

19) у Законі України "Про племінну справу у тваринництві" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., N 6 - 7, ст. 37; 2010 р., N 37, ст. 494; 2011 р., N 11, ст. 69):

абзац другий частини другої статті 7 виключити;
у частині першій статті 9 слова "ліцензуванню та" виключити;

20) у статті 8 Закону України "Про кредитні спілки" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., N 15, ст. 101; 2012 р., N 7, ст. 53; 2014 р., N 28, ст. 935):

у назві слова "та ліцензування окремих видів діяльності" виключити;
частину четверту виключити;

21) у Законі України "Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання, пов'язаної з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., N 17, ст. 121; 2005 р., N 33, ст. 432; 2014 р., N 2 - 3, ст. 41, N 20 - 21, ст. 712):

у частині першій статті 1:
абзаци п'ятий, шостий, дев'ятий і десятий виключити;

в абзаці тринадцятому слова "органом, що видає ліцензію на виробництво дисків для лазерних систем зчитування, матриць" замінити словами "центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності";

у частині другій статті 2 слова "Про ліцензування певних видів господарської діяльності" виключити;
у статті 3:

частини першу, четверту і п'яту виключити;
у частині другій слова "і зазначає його у ліцензії" виключити;

в абзаці першому частини третьої слова "Ліцензія на виробництво дисків для лазерних систем зчитування, матриць видається суб'єкту господарювання, який виконав вимоги статті 10 Закону України "Про ліцензування певних видів господарської діяльності" і надав" замінити словами "Виробник дисків надає";

у статті 4:
у назві слова " (ліцензійні умови)" виключити;

у частині першій:
в абзаці першому слова "що отримав ліцензію на виробництво" виключити;

у пункті "а" слова "ліцензованому" замінити словом "сертифікованому", а слова "та в ліцензованих приміщеннях" виключити;

у пункті "в" слова "ліцензованим обладнанням" виключити;
пункт "г" виключити;

у пункті "ж" слова "ліцензованих" виключити;
частини першу, другу, третю, четверту та шосту статті 5 виключити;

у статті 6:
у частині першій:

в абзаці другому слова "здійснюють центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ліцензування" замінити словом "здійснює";

в абзаці третьому слова "центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ліцензування", "інформації щодо виданих ліцензій та" та "згідно з ліцензіями на експорт/імпорт дисків для лазерних систем зчитування, матриць" виключити;

в абзаці першому частини другої слова "органом, що видає відповідну ліцензію" замінити словами "центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності";

абзаци другий - шостий виключити;

в абзаці сьомому слова "органу, що видає відповідну ліцензію" замінити словами "центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності";

у статті 7:

у частині першої слова "та Законом України "Про ліцензування певних видів господарської діяльності"
виключити;
у частині другій:
в абзаці другому слово "ліцензованих" виключити;
абзац третій виключити;
в абзаці четвертому слова "ліцензовані" та "ліцензоване" виключити;
абзаци другий, п'ятий і шостий частини першої та частину другу статті 8 виключити;
у статті 9:
пункти 2 і 3 частини першої виключити;
частини другу, п'яту і шосту виключити;
22) у Законі України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., N 31 - 32, ст. 263 із наступними змінами):
частину третю статті 16 доповнити абзацом дванадцятим такого змісту:
"функціонування Єдиного державного реєстру згідно із Законом України "Про ліцензування видів господарської діяльності";
у статті 17:
частину першу доповнити абзацом третім такого змісту:
"До Єдиного державного реєстру також включаються відомості щодо ліцензування видів господарської діяльності згідно із Законом України "Про ліцензування видів господарської діяльності", що становлять його складову";
частини другу та четверту доповнити новим абзацом такого змісту:
"відомості про ліцензування відповідно до закону";
статтю 19 доповнити частиною шістнадцятою такого змісту:
"16. Зміни до відомостей про ліцензування вносяться до Єдиного державного реєстру відповідно до закону";
частину третю статті 38 після слів "Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку" доповнити словами "органи ліцензування видів господарської діяльності, на провадження яких відповідна юридична особа має чинні ліцензії";
частину другу статті 39 після слів "фондів соціального страхування" доповнити словами "органам ліцензування видів господарської діяльності, на провадження яких відповідна юридична особа має чинні ліцензії";
23) пункт "є" частини першої статті 5 Закону України "Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів, фонограм, відеограм, комп'ютерних програм, баз даних" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., N 7, ст. 46; 2011 р., N 41, ст. 413; 2012 р., N 42, ст. 586; 2014 р., N 24, ст. 885) виключити;
24) у Законі України "Про оцінку земель" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., N 15, ст. 229, N 38, ст. 471; 2010 р., N 5, ст. 40; 2013 р., N 40, ст. 534):
в абзаці третьому статті 6 слова "отримали ліцензії на виконання землеоціночних робіт у встановленому законом порядку" замінити словами "zareєстровані у Державному реєстрі сертифікованих інженерів-землевпорядників";
в абзаці четвертому статті 11 слова "та ліцензування в установленому законом порядку землеоціночних робіт" виключити;
25) частину другу статті 7 Закону України "Про карантин рослин" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., N 19 - 20, ст. 167) виключити;
26) у Законі України "Про автомобільний транспорт" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., N 32, ст. 273 із наступними змінами):
абзац тридцять восьмий статті 1 виключити;
абзац дев'ятий частини другої, частини третю, п'яту, сьому та восьму статті 9 виключити;
у частині п'ятій статті 19 слова "мають ліцензійну картку" замінити словами "використовуються згідно з відомостями, поданими ліцензіатом органу ліцензування господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів автомобільним транспортом, при провадженні такого виду господарської діяльності";
у частині п'ятій статті 20 слова "ліцензійна картка на транспортні засоби для перевезення пасажирів і транспортні засоби для перевезення небезпечних вантажів" замінити словами "ліцензія на перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та/або небезпечних відходів";
в абзаці третьому частини другої - сьомої та дев'ятої і абзаці другому частини восьмої статті 39 слова "ліцензійна картка" виключити;
у статті 46:
абзац третій частини першої викласти в такій редакції:

"відомості за підписом суб'єкта господарювання про автобуси, які будуть використовуватися на автобусному маршруті з зазначенням підстав для їх використання перевізником";

частину четверту викласти в такій редакції:

"Під час визначення переможця конкурсу на міжміських та міжнародних автобусних маршрутах у разі рівних пропозицій претендентів перевага надається перевізникам, які представили до конкурсного комітету свідоцтво відповідності автобуса параметрам комфортності";

в абзаці третьому частини третьої статті 48 слова "ліцензійна картка" виключити;

абзац третій частин третьої та четвертої статті 53 виключити;

в абзацах четвертому та п'ятому частини першої статті 60 слова "ліцензійної картки" замінити словом "ліцензії";

27) [статтю 2 Закону України "Про основні засади державного нагляду \(контролю\) у сфері господарської діяльності"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., N 29, ст. 389 із наступними змінами) доповнити частиною третьою такого змісту:

"Контроль за дотриманням ліцензіатами вимог ліцензійних умов здійснюється органами ліцензування у встановленому цим Законом порядку з урахуванням особливостей, визначених Законом України "Про ліцензування видів господарської діяльності";

28) у [Законі України "Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., N 35, ст. 484 із наступними змінами):

абзац дев'ятий частини першої статті 7 виключити;

статтю 8¹ виключити;

частини першу - третю статті 12 виключити;

29) у [статті 38 Закону України "Про Державний земельний кадастр"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., N 8, ст. 61):

в абзаці шостому частини першої слова "і особам, які отримали ліцензії на проведення землеоціночних робіт та земельних торгів, землеоціночних робіт та земельних торгів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України" виключити;

в абзаці шостому частини п'ятої слова "і особи, які отримали ліцензії на проведення землеоціночних робіт та земельних торгів, землеоціночних робіт, для виконання зазначених робіт" виключити;

30) в абзаці першому [частини четвертої статті 2 Закону України "Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., N 29, ст. 345) слова "пов'язану із створенням об'єктів архітектури" замінити словами і цифрами "з будівництва об'єктів IV і V категорій складності за переліком видів робіт, які визначаються Кабінетом Міністрів України";

31) абзац другий [частини першої статті 7 Закону України "Про державні лотереї в Україні"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., N 31, ст. 369) викласти в такій редакції:

"Розмір плати за видачу ліцензії встановлює Кабінет Міністрів України";

32) [частину другу статті 3 Закону України "Про адміністративні послуги"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., N 32, ст. 409) доповнити словами "зокрема Законом України "Про ліцензування видів господарської діяльності";

33) [частину четверту статті 24 Закону України "Про вищу освіту"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., N 37 - 38, ст. 2004) викласти в такій редакції:

"4. Ліцензії видаються окремо за кожною спеціальністю і можуть бути анульовані з підстав, передбачених цим Законом з урахуванням вимог Закону України "Про ліцензування видів господарської діяльності". Інформація про видачу та анулювання ліцензії вноситься до Єдиної державної електронної бази з питань освіти та Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців".

7¹. Положення частин першої і третьої статті 8 цього Закону застосовуються з урахуванням вимог [Закону України "Про ринок електричної енергії"](#).

(статтю 21 доповнено пунктом 7¹ згідно із Законом України від 13.04.2017 р. N 2019-VIII)

8. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

м. Київ
2 березня 2015 року
N 222-VIII